

Revista "Sunete" nr.1/2016

The Pale Dot Mircea Tiberian & Toma Dimitriu

Autor: Cătălin Toader

Una din cele mai plăcute surprize ale începutului de an a fost după ce am devenit posesor de The Pale Dot. M-am bucurat de excelenta copertă și am pus discul să se învâртеască. Mi-am dat seama imediat că, dincolo de toate proiectele de mai mică sau mai mare anvergură, Mircea Tiberian avea nevoie de un astfel de disc, de care să se bucure de deplină libertate și de oglinda întinerită din fața lui. Mult prea subestimat, poate și mai puțin norocos decât alți muzicieni români, Mircea s-a așezat pe scaun și a cântat așa cum sunt convins că și-ar dori. Fără să-i minimalizez vreun merit lui Toma Dimitriu pentru rezultatul final, am vrut să încep cu Mircea pentru că vreau să fac, într-un fel, puțină dreptate.

Jazz-ul la două pianе este un animal foarte special, iar discografia românească, este atât de săracă în astfel de producții (sincer, nu știu să mai existe vreun album scos în această formulă), încât acest album vine ca o justificare a valorii, mai ales că este tras în sala Enescu a Universității de Muzică.

Cei doi muzicieni se joacă cu clapele și-și trec unul altuia postura de solist într-o manieră încântătoare, fie că este vorba de teme extreme de melodioase (Dragonfly Blues și Lydian Glow) sau de contrapunct armonic pe improvizație de adâncime (Time Capsule, Restless Needle). Bogăția melodică a discului e de o consistență impresionantă, mai ales dacă ținem cont că între datele de naștere a celor doi protagoniști se află o prăpastie aparentă de aproape 40 de ani. Cu toate acestea, Toma (încă student la Prins Claus Conservatorium în Olanda) se achită nu doar onorabil de sarcina de a susține prestația maestrului cu doctorat în muzică, dar dovedește o maturitate armonică și ritmică greu de găsit la un muzician de jazz de 22 de ani.

Ce e foarte tare pe acest album, dincolo de bucuria pe care o degajă un disc de o densitate exemplară, sunt tușele monkiene presărate ici și colo, ca niște indicii pentru o deplină descifrare a poveștii. Obiectul e desăvârșit de includerea, în booklet-ul CD-ului, a unui poem bilingv, semnat de Ioan Es. Pop (unul dintre cei mai importanți poeți români a generației optzeciștilor), vechi prieten a lui Mircea Tiberian. Și pentru că poemul coagulează magistral întreaga energie a albumului, vă las cu primul vers -"las lucrurile într-o relativă ordine...".